

FOUET — Mensuel humoristique et satirique tchécoslovaque — BIČ

Číslo 1/XXI.ročník. Leden — Janvier 1979. Nr° 1/XXI Année.

"50" Přemka Kociána.
chodského básníka.

Krev Kozinova v žilách ti proudí,
tvůj otec drahý radost by měl.
Tvé verše — maják těm, kteří bloudí.
Nad rodným krajem stále jsi bděl.

Vítám tě vřele mezi nás, kmety,
podzim ti v životě vychází vstříc.
Básní ti rostou zas nové květy.
Co by sis ještě mohl přát víc?

Zůstaň nám, Přemku, tak, jak jsi dneska!
Lid dlouho zdrav! hřmí k tobě náš hlas.
Oživne opět šumavská stezka,
věrné své Chody pak uvidíš zas. A.Č.

X X X
X X X
X

FRANTA SKALNÍK ZA NÁRODNÍ FRONTY.

Pokračování.

A.Č.

..... Zjistil, že polovina osazenstva tvrdě spí, a ostatní že mají ve tvářích tak netečný výraz, že bylo zřejmo, že je nic nezajímá. Také určitě nic nepozorovali. Naklonil se tedy nenápadně k chovanci a syknul: "Napište mi rychle vzkaz někomu z vašich známých." V pacientových očích se radostí zablesklo, ale pak trochu váhavě pronesl: "Nezradíte me, vidíte? To by pak byl se mnou konec." Franta se jen slabě usmál a zavrtěl hlavou. Chlapík tedy vytáhl z úkrytu malou tužtičku a začal psát. Pak to dal Skalníkovi a znovu zaprosil: "Prosím vás, pro-

boha, pomozte mi!" Měli oba dva štěstí, že Franta rychle ukryl papírek do kapsičky, protože hned na to vešel do místnosti dozorce a pátravě se rozklížel kolem. Zjistil však, že je všechno v pořádku, tak jen spokojeně zakýval lebkou a zase šel. "Franto," zasyčel najednou Mates, "ten svině Máca s náma ale pěkně mlátil." Franta vykulil tázavě oči. Mates pokračoval: "No, číhni, jak ty chlapi tady jsou všichni zřízený a potlučený. To voni asi tak moc spokojený a klidný nebudou." Skalník se bedlivě zadíval na všechny ty chudáky před sebou. Opravdu, modřinami a pohmožděninami přímo hýřili. Franta zatail pěstě, až mu klouby zbělely.

Večer pospíchal Skalník z rachoty, jako by mu zadek hořel. Mates mu domlouval: "Sakra, Franto, zabrzdí, dyť to bude každému nápadný." Sotva přišli na Letnou, Franta hned zavolal Pajtlšmída do bytu. Mluvil však tak rozčileně a přeházeně, že se ho inspektor zeptal: "Hele, Frantíku, jde opravdu o vážnou věc?" - "No, sakra," zařval Franta do sluchátka, až to zadrnčelo, "to bych teda řek!" a chtěl hned dál vykládat další podrobnosti, ale Pajtlšmíd ho zarazil: "Jedu hned k Jarkovi, čkejte tam na mě!"

Starý inspektor si pak s velkou pozorností vyslechl referáty obou přátel. Jen pokyvoval hlavou, ale když mu Franta nakonec podal ten papírek, který si schoval jako zlatý hřeb večera, tak to vypuklo. Sotva ho inspektor přečetl, zrudl, vyskočil se židle a začal poplácávat Frantu i Matesa po zádech. "Hoši, tohle je teda něco, co se vám ohromně povedlo." Pak se dal rozechvěle do vyprávění celé historie před dvěma pozornými posluchači. "Tenhle chlapík, co vám dal ten papírek, je totiž už kolik měsíců nezvěstný. Je to bývalý vyšší úředník ministerstva vnitra a zapřísáhlý nepřítel komunistů, jak si jistě dovedete představit. Překázal jim velice v jejich nekalé činnosti právě v tomto ministerstvu. Najednou zmizel, jako by se po něm zem slehla. Je ženat, má tři děti. Jeho žena se krátce po jeho umizení úplně nervově zhroutila. Chlapi jí dělali dodatečně prohlídky v bytě. Kolikrát i v noci. Že prý hledají nějaký protistátní materiál. "A sakra", plácnul se Franta vztekle do kolen, "to je teda ale syčárna." Poté ztlumili všichni tři své hlasy a začali připravovat nový protikomunistický válečný plán. Samozřejmě, že hlavní slovo měl inspektor Pajtlšmíd a Franta s Matesem jenom pořád kývali hlavou. Všechno znovu pečlivě probírali až inspektor spokojeně prohlásil: "Klucí, tohle nám musí absolutně vyjít. Hlavně si pamatujte, že zítra musíte být před branou ve čtyři hodiny odpoledne." - "No, samo, to se můžou, pane inšpektor, splehnout!" houkl Franta.

Druhého dne ve dvě hodiny začli uklízet pavilon. Ten protivný bachař se po nich díval tak nepřátelsky, že už sepo něm Skalník chystal šáhnout, ale Mates ho včas zarazil: "Ferenc, neblbni, víš co máme za makandu před sebou! Ať to zbytečně neproserem předem." Pokračování příště.

Z Husákovy posady.

Sešel se v nebi poslední ruský car se soudruhem Chruščevem a ptá se ho: "Je Rusko stále ještě tak veliké, jako za našich časů?" - "Samozřejmě." - "A politické provinilce posílají stále ještě na Sibiř?" - "Stále." - "A pije se pořád tolik?" - "Pije, jenže vodka už nemá 38 procent, ale 40."

"A to jste museli kvůli těm mizerným dvěma procentům dělat revoluci?"

V Československu je nedostatek automatických praček. Hlavní odběratelé na ně jsou Esenbáci. Každý si kupuje hned po dvou mašinách. Aby si na ně mohli postavit necky.

V novém českém urbanismu nastal náramný převrat. Staví se domy bez WC. V prvním podlaží bydlí jen kojenci, těm stačí plínky. Ve druhém bydlí katolíci. Ti mají stolicí ve Vatikáně. Ve třetím patře jsou komunisté, ti mají vlastní stranu. Ve čtvrtém už jsou jen pensisté, a ti nemají z čeho chodit na stranu.

Když se dotazovali nového papeže Jana Pavla II., zda mluví také po rusky, odpověděl poněkud záhadně: "Žádný Polák nemluví rusky - ale každý rozumí."

Brandt si vyměňuje vtipy s komunistickým ministernským předsedou Rumunsku Maurerem, který se ho ptá: "Která země na světě je první v neutralitě? - Československo - to nezasa- huje ani do svých vlastních záležitostí."

Carter i Brežněv se nechali zmrazit. Když po mnoha a mnoha létech opět roztáli, zajímají se oba premiéři, jak to teď na světě právě vypadá. Zapnou si transistory a hledají stanice. Nejdříve se ohlásila americká, kde slyšeli oslavu socialistického zařízení v lidově demokratických amerických republikách. Brežněv zazářil: "Tak vidíte, jak to dopadlo v tom vašem kapitalistickém světě." Potom našli další stanici, kde se ozval polský hlas, sdělující poslední zprávy o tom, že na polsko-čínských hranicích je naprostý klid.

Pražský rozhlas hlásí, že podle nejnovějšího lékařského výzkumu každá cigareta zkrátí kuřákovi život o nejméně jeden den. - Když zemřel pekařský mistr Trubec, bylo mu akorát 89 let. Za svého života vyhulil 511.000 cigaret. Mohl tedy, podle rozhlasu, mezi námi pobýt ještě nejméně 1.400 let.

Hradní šofér havaroval s Husákem. Aby stranu a vládu co nejrychleji uklidnil, poslal do Prahy telegram tohoto znění: "Dvojitá fraktura lebeční kosti - u - šlechtilejší části těla nepoškozeny."

"Už jsi, drahoušku, viděl toho Francouze," švitoří soudružka Štrougalová, "co mě včera vytáhl z Vltavy, když jsem se topila?"
"Už", zahučel Lubomír, "acelý dopoledne se mi omlouval."

Umírala soudružka Ehrlichová a povídá manželovi: "Slib mi, Ici, že až umřu, půjdeš za rakví s mojí maminkou!"
"No, víš, já ti to teda, Sára, slibuju - ovšem upozorňuju tě hned, že budumít celej den zkaženej."

"U vodníka" v Bráníku se dotazuje přesporní host: "Pane vrchní, nemohl byste mi příště přinést pivo se správnou mírou?" - "Božíčku, to bych mohl, je-momže náš výčepní to strašně nerad vidí."

"Tak vy teď nosíte Jägerovo zimní prádlo?" ptá se tuhle hradní strážný konservovaného generála Ludvíka Svobody.
"Dovolte, jak to víte?"
"Ale - mezi námi - zapomněl jste si vzít kalhoty."

Když přišlo v Československu ke zvyšování cen, udělali si nejdříve příslušní činitelé abecední seznam, aby na nic nezapomněli: auta ... benzin ... citrony ... cibule ... atd atd. Až přišli k písmenu "f", a tu jednoho napadlo, že bude nejlepší, když zvýší fšhecko.

"Nevíš", ptá se soudruh Cmolík soudruha Riska, "jak se vlastně Bohoušovi Chnoupkovi vydařilo manželství?"

"Na to se mě, vole, vole, ani neptej.....Jenom vím, že když se ho na totéž zeptal Kapek, dostal hned pár facek,"

o

V rámci pokroku nahradil socialistický system neutronovou bombu /po níž je všechno zničeno! bombou antineutronovou. Po té lidé zůstávají, jen majetky zmizí.

o

Jeden člen Veřejné bezpečnosti si často prohlíží svůj občanský průkaz. Lékař mu totiž nařídil, aby se kontroloval.

o

Na fotbalovém stadionu Slávie se ozve hlas:

"Halo, je tady někde doktor?"

"Jo, prosím, já jsem lékař. Co si přejete?"

"Pane doktore, ty to hrajou, co?"

o

"Proč ta sovětská deputace tak náhle odcestovala?"

"Ale, náš průvodce jim řekl, že uděláme všechno, aby se tu cítili jako doma."

o

V jídelním voze Praha - Bratislava.

bouchne náhle cestující do stolu.

"Pane vrchní, už toho mám akorát dost. Už 200 km čekám na guláš."

o

"Marie, tak jsem dostal místo nočního hlídače." holedbá se Josef Vrna starší.

"A to je škoda," povídá na to manželka, já ti zrovna minulej tejden koupila dvě nové noční košile."

Přišel automobilista za mechanikem a povídá: "Šéfe, když mi to sfouknete do večera, dám vám kilo a nedoví se o tom živá duše." Mechanik se zarazí, nechá si to chvíli projít hlavou a odpoví: "Víte co, dejte mi tři a můžete si to pak rozkecat komu budete chtít."

E x i l o v é d r b y.

"Jak víte, v Československu se právě zvýšila cena vína." říká Dr. Dubina. "To proto, že ve víně je pravda. Cena piva zůstala však stejná, protože po pivě se blbne, což je v zájmu strany a vlády."

- o o o -

20 let "Biče"
A.Č.

Zvedáme prapory, nechť dnes zví svět,
"Bič" že se dožívá dvaceti let.

Dvacet let smíchu, pryč všechn náš žal-
Po dvacet let se "Bič" s rudými rval.

"Bič" je nám zbraní a "Bič" je náš šíp.
Učme se veselit, bude nám líp.

Pro rudá strašidla mějme jen smích.
Ten, kdo se kaboní, velký má hřích.

Každý z nás navečer, nežli jde spát,
Husáka vzpomen si, musíš se smát.

Ať Brežněv tlamatý zvedá svou pěst,
srandu si dělejme z těch jeho gest.

Vtip je nám kořením, smích je náš lék.
Smíchu kdo odpůrce, krátí si věk.

Vladařů rudých vztek - toť jejich zbraň.
Však také zaplatí z něho svou daň.

Vrazi se nesmějí, mají jen strach.
Marně se snažejí oddálit krach.

Kdo srdce dobré má, humor má rád.
Celičský život pak cítí se mlád.

Marný tu dneska je všech rudých křik.
Je kaprů líných moc, málo však štik

Přátelé draží, dík patří též vám,
že jsem v tom snažení nebýval sám.

Díky vám za věrnost, velký to dar.
Humor ať zvítězí, smutku však zmar!

Když se vrátil Milda ze svého loutkového turné po Japonsku, ptal se Rudly Říhy: "Víte, jak se jmenuje soudruh Bilák, vyučený mistr krejčovský, po japonsku? - Ushi Misako."

Dumal Emil Sklenář: Orientálním zemím se odjakživa říká "Země úsměvů". To asi lidové demokracie se budou jmenovat "Samý řehoť".

Dr. Lojzek Rozehnal vysvětluje: "Proč si berou mladá děvčata někdy staré dědky? V Americe proto, že manžel má továrny a spoustu peněz. V Sovětském svazu proto, že manžel kdysi podal ruku velkému Leninovi."

"Víte, proč si Esenbáci dávají peperonky na televizní přístroj?"
dává hádat Josef Buršík. "No, aby měli ostřejší obraz."

"Tak vidím", povídá Ing Jílek z Austrálie,
"že už ŠACH dostává MAT."

Dr. Vilda Janda vysvětluje, že rozdíl mezi sekretářem a sekretářkou je zpravidla ten, že sekretář bývá ze dřeva.

Přítel Skramuský přišel na to, že někomu stačí, aby zavřel hubu a hned má uklizené pracoviště.

"Víš, na co komunistické diktatury nachytaly Arabů?" ptá se Vojta Gruber Edy Řeháka.
"Slíbili jim, že oživí Mrtvé moře."

Přijel Václav Šinovský z New Yorku do Paříže. Zajíde do hotelu a dí:
"Pane recepční, dejte mi pokoj!"
"Copak jsem vám udělal?" ptá se recepční lítostivě.

"Nejedem lanař v té naší kopané by potřeboval občas skutečně taky p ř e t á h n o u t!" stěžuje si Zdeněk Pražák.

V í t e,

- Kde je hranice mezi zdražením a úpravou cen? No přece na Šumavě.
- . . . . jaký je rozdíl mezi zkázkou Titanicu a naší republikou? Žádný. Strojovna je už plná vody a na palubě se stále tančí.
- ... . že Gustáv Husák někdy i pracuje? Pro apamáž ze svých dvou funkcí je i toho schopen.
- . . . . jaké je složení betonu, který užívá československý režim ke stavbě či úpravám západních zastupitelských budov? 20 procent písku, 20 procent cementu a 60 procent odposlouchávacích mikrofonů.

Zajímavá exilová literatura /kterou mám na skladě/.

Ota Hora:	<u>Svědectví o puči</u>	10.-\$Us
J. Škvorecký:	<u>Konec poručíka Borůvky</u>	4.-\$c.
"	<u>Příběh inženýra lidských duší/2 díly/</u>	10.-\$Us
Karel Hora:	<u>Moje matka cizinecká legie</u>	35.-FFr
F. Peroutka :	<u>Oblak a valčík</u>	34.- "
"	<u>Budování státu</u>	35.- "
V. Šikl:	<u>Nebe nad Seinou</u>	15.-ŠFr
Ant. Bartoš:	<u>Clay-Eva volá Londýn</u>	9.-\$Us

K ceně nutno připočíst poštovné

Prosíme čtenáře, kteří mají náhodou ještě některá staší čísla "Biče" a chtějí je věnovat Archivu Čechů a Slováků v zahraničí při Universitě v Chicagu, aby je laskavě zaslali na adr.: Dr.Z.Hruban, 1460 East 56th Street, Chicago, IL 60637, USA.

Jedná se o tato čísla: Roč.I/1959/ 1,2,5,8-12, Roč.II/1960/ č.1-3, Roč.III/1961/ č.8, Roč.XII/1970/ č.2,4,5, Roč.XIII/1971/ č.1,11, Roč.XIX/1977/ č.9 a 10. Díky.

V nakladatelství Comenius, Innsbruck, vyšla:

"Česká kuchařka" od Marie Janků - Sandtnerové

Skauted, Utrecht a Konfrontace, Curych, vydali společně: Radek Kučera: Tábor Bubáků. 19.-ŠFr nebo 9.80 \$Us + poštovné.

Direction de la Publication: Alois Č Í Ž E K,

37, Av. Joseph-Segrettin, 93220 Gagny, France, Tel. 388-24-68

Předplatné z ciziny zasílejte laskavě mezinárodní poštovní poukázkou nebo doporuč. dopisem na redaktorovu adresu.

Ročně vychází 12 čísel.

Cena 1 čísla 3.-FFr.

Roční předplatné dobrovolné, nejméně FFr 30.-nebo ekvivalent.

/Ronéotypé par "F-0", 67 rue Turbigo, Paris 3e/